

Florida eend ook genoemd gevlekte eend in de natuur.

De Florida eend, een zuidelijke verwant van de Amerikaanse zwarte eend (*Anas rubripes*) en de wilde eend (*Anas platyrhynchos*), leeft op het schiereiland Florida en in kustmoerassen langs de Golf van Mexico, van Alabama in het westen en zuiden tot Tampico, Mexico. Gevestigde populaties bestaan ook in South Carolina en Georgia als gevolg van introducties.

Dit is een sporadische soort die de voorkeur geeft aan zoetwatermoerassen, natuurlijke en door de mens aangelegde poelen, sloten en stuwweren in zowel landelijke als voorstedelijke gebieden in Florida, en kustmoerassen en zoetwatermoerassen in het binnenland langs de westelijke Golfkust. Hoewel dit vaak de minst sociale Noord-Amerikaanse Anatinae is, kunnen grote concentraties worden aangetroffen in braakliggende, overstroomde landbouwvelden en in regenwater- en afvalwatergebieden.

Florida eenden zijn seizoensgebonden monogaam. Vergeleken met andere eenden soorten vindt de paarvorming vroeg plaats, waarbij bijna 80% van alle individuen in november een paar vormt. Het broeden begint in januari, gaat door tot in juli en bereikt meestal een piek in maart-mei. Vrouwtjes bouwen nesten op de grond of hoger in dichte grassen of andere vegetatie. De meeste paarbanden eindigen waarschijnlijk tijdens het broeden, maar sommige kunnen voortduren tot na de broedperiode; alleen vrouwtjes broeden eieren uit. De jongen komen meestal samen uit het ei in een periode van ongeveer 24 uur; eenmaal uit het ei gekomen, leidt het vrouwtje de jonge eendjes naar nabijgelegen ondiepe waterplassen met opkomende vegetatie, waar de eendjes het ongewervelde voedsel vinden dat hen in leven houdt tijdens hun periode van snelle groei. Volwassen eenden eten ook ongewervelde waterdieren, maar ook zaden (vooral rijst in de herfst), knollen en zelfs kleine vissen.

De drainage van moerasgebied in Florida, de degradatie van kustmoerassen door zoutwaterintrusie en erosie in Louisiana en Texas, en de stedelijke ontwikkeling in het hele verspreidingsgebied vormen een serieuze uitdaging voor de beheerders van deze soort. In Florida vormt introgressieve hybridisatie met verwilderde wilde eenden (gedomesticeerde stammen die in het wild worden uitgezet), mogelijk de grootste bedreiging voor de toekomst van de Florida eend als unieke soort. Voorlichting van het grote publiek over de negatieve gevolgen van het uitzetten van gedomesticeerde wilde eenden – met als doel het verminderen van nieuwe uitzettingen en de zorg voor de bestaande verwilderde populatie – is een dringende en voortdurende prioriteit voor natuurbeschoud.

Beschrijving in het wild

Florida eenden lijken vanop een afstand egaal donker. Bij nadere inspectie (< 30 m) zijn kop en nek lichter van kleur dan het lichaam. Mannetjes hebben meestal opvallend gele snavels, vrouwtjes hebben een meer grijze snavel. Mannetjes lijken donkerder op de borst dan vrouwtjes door de aanwezigheid van minder buff bruin op de borstveren; ze lijken vaak zwart in vergelijking met het bruin van vrouwtjes. De onderkant van de vleugel is wit. Het spiegeltje is iriserend blauwgroen (kan iriserend blauw, groen of paars lijken, afhankelijk van de lichtinval), mist een witte rand aan de voorkant en mist of heeft een zeer dunne witte rand aan de achterkant.

Volwassen Florida-eenden ondergaan drie ruïen per jaar, nl: kop, romp en staart . Eerdere beschrijvingen van de rui bij Florida-eenden en andere soorten Anatinae beschreven slechts twee van dergelijke ruïen (pre-basische en pre-alternate) in elke verenkleedcyclus, d.w.z. elke jaarlijkse cyclus. Zo werd bij Florida- eenden, en waarschijnlijk ook bij andere Anatinae, één extra ruisoort per geslacht over het hoofd gezien, wat resulteerde in een reeks ruïen en verenkleedpatronen waarbij elk geslacht gedurende veel van dezelfde periodes van de jaarcyclus een ander verenkleed droeg. Vrouwtjes nestelden bijvoorbeeld in het basiskleed, terwijl hun partners het alternatieve verenkleed droegen. De detectie van 3 in plaats van 2 ruïen per jaarcyclus resulteert erin dat beide geslachten min of meer gelijktijdig hetzelfde verenkleed dragen (d.w.z. homologe verenkleeden), en is daarom evolutionair gezien logischer.

Hoewel volwassen Florida- eenden 3 keer per jaar ruïen en een ander verenkleed hebben, vertonen ze slechts 2 verenkleedaspecten (Definitief Basis- of "eclips"-kleed in de zomer en Definitief Aanvullend verenkleed van herfst tot lente (sep-jun) die gemakkelijk van elkaar te onderscheiden zijn. De kop en nek veranderen niet van aspect tussen verenkleed, dus er wordt slechts één beschrijving gegeven voor deze gebieden voor elk geslacht. Kleurbeschrijvingen zijn gebaseerd op Florida- eenden. Florida-eenden in Louisiana en Texas hebben naar verluidt een relatief donkerder verenkleed dan Florida- eenden in Florida zelf. Volwassen donsveren bij Florida- eenden ruïen vermoedelijk synchroon met contourveren. Het hele jaar door blijft het dons bij mannetjes lichtgrijs. Vrouwtjes krijgen echter zwartbruin tot zwart dons tijdens de Definitieve Pre-alternatieve rui in de lente en vervangen dit Met rook grijs dons tijdens de definitieve pre-supplementaire rui later in de zomer. Dit verschil in dons kleur tussen het definitieve alternatieve en definitieve supplementaire verenkleed is een uitzondering op de bovenstaande bewering over verenkleedaspecten.

Ruïen

Jonge eenden

Bedekt met dicht dons. Lichtgeel van onderen; zwartbruin van boven met een donkere oogstreep. Snavel en poten olijfkleurig. Lijkt meer op een jonge wilde eend dan op welke andere Ana-soort dan ook.

Jong verenkleed

Bij de rui vóór de jeugd wordt al het geboortedons vervangen door jong verenkleed.

Bij mannetjes en vrouwtjes lijkt het patroon van het jong verenkleed sterk op het patroon van het definitieve aanvullende verenkleed van de volwassen vogels van beide geslachten. Over het algemeen lijken de veren van het jong verenkleed smaller en brozer en slijten ze sneller. De kleuren zijn lichter dan bij volwassen vogels, met lichte gebieden die lichtgrijs zijn (buffy bruin bij volwassen vogels) en donkere gebieden die donkergrijs of grijsbruin zijn (zwartbruin bij volwassen vogels). De donkere strepen op de borst zijn smaller dan bij volwassen vogels. De punt van de staart is gekerfd. Slagpennen (De veren aan de punt van een vleugel) groeien tijdens het juveniele verenkleed en worden pas vervangen tijdens de definitieve pre-basisrui in de tweede zomer van hun leven. De rug is het laatste gebied dat volledig bevederd raakt bij jonge vogels.

Basis Verenkleed

Bij nauw verwante wilde eenden kan het juveniele verenkleed worden gevolgd door een kort eerste basisverenkleed. Er is geen bewijs dat deze rui ook bij Florida- eenden voorkomt. Het voorkomen van deze rui zou echter moeilijk te detecteren zijn, omdat deze naar verluidt slechts een beperkt deel van het lichaamsverenkleed vervangt en weinig verandering in het uiterlijk van het verenkleed veroorzaakt. Om te bepalen of deze rui ook bij Florida-eenden voorkomt, is daarom aanvullend onderzoek nodig.

Definitief aanvullend verenkleed

Definitieve pre-basisrui van augustus tot en met december. Volledige lichaams- en staartrui. Staartpenningen vervangen van midden zomer (vroeg uitkomende vogels) tot laat in de winter (later uitkomende vogels).

Woerden of mannetjes

Kop en nek. Zeer vergelijkbaar met patroon en aspect van basis- en alternatieve verenkleed.

Rug:

Zwartbruin centrum en buff-bruine tot rook grijze randen en centrumpatroon. In alle verenkleedlagen domineert het zwartbruin, waardoor de rug een donkere uitstraling krijgt.

Buik:

De veren aan de buik hebben buff-bruine randen en een rook grijze centrum, maar de zwartbruine gebieden zijn onderbroken, waardoor de veer meer een patroon of gevlekt uiterlijk krijgt. De buff-bruine gebieden slijten, waardoor het verenkleed donkerder wordt. In alle verenkleedlagen heeft de woerd minder buff-bruin op zijn borst, waardoor hij een donkere uitstraling heeft dan de eend.

Staat:

Centrum zwartbruin met prominente buff-bruin tot rook grijze strepen en randen.

Staartdekveren:

Zwartbruin centrum met een buff-bruine rand en een rook grijs patroon in het centrum.

Tertials:

(de binnenste armpennen). Vergelijkbaar met basiskleed, geen verschillen waargenomen tussen verenkleedlagen.

- 1 = handpennen
- 2 = handdekveren
- 3 = duimvleugel
- 4 = armpennen
- 5 = grote dekveren
- 6 = middelste dekveren
- 7 = kleine dekveren
- 8 = **tertials** (elleboogpennen)
- 9 = schouder (-veren)

Vrouwtjes of eend:

Kop en nek:

Vergelijkbaar, maar iets donkerder dan in basis- en alternatieve verenkleedlagen.

Rug:

Veren zijn zwartbruin met een rook grijze tot buff-bruine streep langs de rachis (centrale schacht van penvormige veren), die zich vaak naar de randen uitstrekt.

Buik:

Over het algemeen lichter gekleurd dan het basiskleed vanwege de aanwezigheid van meer buff-bruin, de zwartbruine band is gevlekt waardoor de veer een patroon of vlekkelig uiterlijk krijgt. Deze veren raakten tegen het einde van de zomer extreem versleten. Er is een donkere eindvlek die in breedte varieert.

Staart:

De veren zijn zwartbruin met een dunne rook grijze rand en buff-bruine tot rook grijze strepen aan de binnenkant.

Staartdekveren:

Zwartbruin centrum, buff-bruine randen en veel patroon van rook grijs in het centrum.

Tertials:

Zwartbruin met een lichte groenachtig zwarte metaalachtige glans, een zeer dunne buff-bruine rand en vrijwel geen binnen patroon.

Definitief Wisselkleed

Definitieve Pre-wisselkleed: December t/m maart. Het verenkleed is hetzelfde als het Definitieve Aanvullende Verenkleed.

Definitief Basiskleed (Eclipskleed)

Definitieve Aanvullend verenkleed: Mei. t/m september.

De slagpennen worden eenmaal per jaar vervangen tijdens deze rui. De slagpennenrui of remigeskleed begint bij sommige woerden eind juni, maar de meeste beginnen half juli met de rui en voltooien de rui half tot eind augustus. Vrouwelijke eenden beginnen doorgaans later met

de slagpennenrui dan woerden vanwege de tegenstrijdige eisen van nestbouw en broedopvoeding;

Het remigeskleed kan half juli beginnen, maar begint meestal eind juli of begin augustus en duurt tot begin tot half september. Het remigeskleed gaat gelijktijdig verloren. De duur van de vliegloze periode is ongeveer 27 dagen; beperkt vliegvermogen is mogelijk wanneer de remigeskleed voor 75% is voltooid.

Woerden: 🐣

Kop en nek: Zwartbruine streep op voorhoofd en kruin, ook door het oog; resulteert uit zwartbruine veren met dunne buff-bruine randen. Buff-bruine randen van kroonveren slijten snel af en verdonkeren het uiterlijk.

Wang heeft voornamelijk buff-bruine veren, maar de bovenste wangveren hebben meestal donkere strepen langs de veerschacht, waardoor een patroon van kleine, donkerbruine strepen op een buff achtergrond ontstaat. Kin effen buff-bruin, zonder strepen bij 98% van de Florida woerden. Nekveren zijn buff-bruin met een donkere streep langs de veerschacht waardoor een gestreept uiterlijk ontstaat.

Rug:

Zwartbruin in het midden met buff-bruine tot sepia randen die het dunst zijn langs de punt. Soms is een dunne buff-bruine middenstreep aanwezig.

Buik: Buff-bruine rand en rook grijs midden met een "U-vormige", overlans zwartbruine streep ertussen.

Staart:

Zwartbruin midden met dunne buff-bruine randen en soms met een vaag centraal patroon.

Staartdekveren:

Zwartbruin midden met een buff-bruine tot sepia rand.

Tertials:

Zwartbruin met een buff-bruine rand aan de distale zijde en rond de punt. De distale zijde van de veer is meestal donkerder, bijna zwart met een diep zwart paarse of groene metaalachtige glans op de buitenste twee of drie veren. Zelden een patroon aan de binnenkant van de veer.

Eendjes: 🐣

Kop en nek:

Vergelijkbaar met de woerd, behalve dat de buff-kleurige veren bij eendjes de neiging hebben om meer rook grijs te hebben. Donkerbruine strepen op de wang zijn minder prominent. Kin is effen buff-bruin tot rookgrijs. Weinig variatie tussen verenkleedjes, maar heeft een lichtere kleur in het basiskleed vergeleken met de andere 2 verenkleedjes.

Rug:

Veren zijn zwartbruin met een buff-bruine rand die breder is op de bovenrug. De buff-rand is het dunst aan de punt en de buff-punten slijten vaak volledig af, waardoor het verenkleed een nog donkerder aspect krijgt. De rui-frequenties zijn gemiddeld erg laag; mogelijk slechts 2 ruiën/jaar op de onderrug, één in de late zomer en één in de lente. (Het lijkt erop dat eendjes het zomerpatroon op de rug gedurende de hele herfst behouden, ook al ruiën andere delen van het lichaam naar het volgende verenkleed).

Buik:

Rookgrijs centrum en buff-bruine rand met een zwartbruine band ertussen. Sommige veren hebben ook buff-bruin langs de rachis.

Staart:

Egaal donker zwartbruin met een vleugje buff-bruine rand en vrijwel geen patroon in het midden. Staartdekveren:

Zwartbruin midden, buff-bruine randen en geen patroon in het midden.

Tertials:

Zwartbruine veren met een of twee vage, buff-bruine lengtestrepen en buff-bruine randen.

Snavel:

Olijfgroen bij jonge eenden. Bij volwassen mannetjes is de snavel geel tijdens het broeden en varieert van geel tot geeloranje of olijfgroen buiten de broedperiode. De zwarte nagel op de snavelpunt is vergelijkbaar met die van de Amerikaanse zwarte eend. Alle woerden hebben heldere snavels van november tot en met april, maar slechts 60% van de mannetjes heeft heldere snavels op andere momenten van het jaar. De kleur van de snavel van het eendje varieert van oranje tot olijfgroen met bruine of zwarte delen en vlekken. Oranje snavels komen het vaakst voor in de herfst en doffe snavels van maart tot en met augustus.

Iris

De iris is bruin, waardoor de ogen het hele jaar door een donkere aanblik hebben.

Poten en voeten

Olijfgroen bij jonge eenden. Bij volwassen woerden zijn de poten en voeten oranje bij beide geslachten. Woerden hebben fel oranje poten en voeten tijdens het broedseizoen en doffe tot fel oranje poten op andere momenten. Vrouwtjes hebben doffe poten en voeten, maar sommige vrouwtjes hebben in de herfst heldere poten